

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 8. júla 2021¹

Vec C-874/19 P

Aeris Invest Sàrl
proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB)

a

Vec C-934/19 P

Algebris (UK) Ltd,

Anchorage Capital Group LLC

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB)

„Odvolanie – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Riešenie krízovej situácie Banco Popular Español – Nariadenie (EÚ) č. 806/2014 – Prijatie programu riešenia krízových situácií – Nástroj odpredaja obchodnej činnosti – Článok 20 – Ocenenie na účely riešenia krízovej situácie – Odpísanie a konverzia relevantných kapitálových nástrojov – Predbežné ocenenie – Pojem – Nevyhnutnosť uskutočnenia konečného *ex post* ocenenia – Ochrana akcionárov a veriteľov – Úprava podľa článku 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014 – Zásada „No creditor worse off“ – Charta základných práv Európskej únie – Článok 17 – Ochrana vlastníctva“

I. Úvod

1. Pri riešení krízovej situácie banky zohráva podstatnú úlohu čas. Orgány pre riešenie krízových situácií musia mať právomoc rozhodnúť o riešení krízovej situácie banky a toto riešenie vykonať v rámci niekoľkých dní, aby sa nezneistili finančné trhy ani vkladatelia a aby sa zabránilo takzvaným *bank runs* (masový výber vkladov). Dosah takéhoto rozhodnutia je značný, keďže neznamená len za určitých okolností zásadné zásahy do vlastníckych práv akcionárov a veriteľov, ale do značnej miery vytvára aj *faits accomplis* (dokonané skutky).

2. Pre akcionárov a veriteľov príslušnej banky je teda rozhodujúcim medzníkom predchádzajúce ocenenie aktív a pasív banky, ktorá sa dostala do krízovej situácie. Od jeho výsledku závisí, aké nástroje riešenia krízovej situácie sa použijú a v akom rozsahu sa akcionári a veritelia budú podieľať na úhrade strát.

¹ Jazyk prednesu: nemčina.

3. V prípade španielskej banky Banco Popular, ktorá sa v roku 2017 ako prvá úverová inštitúcia na európskej úrovni ocitla v kríze, dospela [Jednotná] rada pre riešenie krízových situácií (ďalej len „SRB“ [Single Resolution Board]) k záveru, že na vyrovnanie strát tejto banky je najprv nevyhnutné zrušenie akcií banky a odpísanie pohľadávok voči banke vo výške prevyšujúcej 4 miliardy eur. Až potom sa mohli všetky zostávajúce aktíva, práva a pasíva previesť na banku Banco Santander, ktorá za to zaplatila symbolické jedno euro. Relevantné ocenenia sa pritom vykonali pod extrémnym časovým tlakom.

4. Odvolacie konania, o ktoré ide v tejto veci, sa týkajú otázky, či a v prípade kladnej odpovede za akých podmienok môžu bývalí akcionári a veritelia Banco Popular žiadať uskutočnenie takzvaného konečného *ex post* ocenenia po tom, čo sa ich kapitálové nástroje už úplne odpísali, resp. zrušili a Banco Popular zlúčením s Banco Santander zanikla.

II. Právny rámec

5. Právny rámec oboch odvolaní tvorí nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (ďalej len „nariadenie SRM“)².

6. Odôvodnenia 56 až 64 tohto nariadenia majú v relevantnom rozsahu toto znenie:

„(56) S cieľom minimalizovať narušenie finančného trhu a hospodárstva by sa proces riešenia krízových situácií mal dokončiť v krátkom čase. ...

(58) ... Cieľmi riešenia krízových situácií by... malo byť zabezpečiť kontinuitu vykonávania základných finančných služieb, zachovať stabilitu finančného systému, znížiť morálny hazard minimalizáciou závislosti od verejnej finančnej podpory poskytovanej zlyhávajúcemu subjektu a chrániť vkladateľov.

...

(63) Na účely ochrany práv akcionárov a veriteľov by sa mali stanoviť jednoznačné povinnosti týkajúce sa ocenenia aktív a pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, a... ocenenia zaobchádzania, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov uplatňovalo, ak by sa subjekt likvidoval v rámci bežného konkurzného konania. ... Pred prijatím akéhokoľvek opatrenia na riešenie krízovej situácie by sa malo vykonať spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a pasív subjektu. Takéto ocenenie by malo podliehať právu na opravný prostriedok len spolu s rozhodnutím o riešení krízovej situácie. ... navyše [by sa] po uplatnení nástrojov riešenia krízových situácií malo vykonať porovnanie *ex post*, ako sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo a ako by sa s nimi zaobchádzalo v rámci bežného konkurzného konania. Ak sa skonštatuje, že akcionárom a veriteľom sa na základe ich pohľadávok vyplátilo menej, než by sa im vyplátilo v rámci bežného konkurzného konania, mali by mať nárok na vyplatenie rozdielu v prípade, že sa to vyžaduje podľa tohto nariadenia. Tento prípadný rozdiel by mal byť vyplatený z fondu zriadeného v súlade s týmto nariadením.

² Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1.

(64) ... V naliehavých prípadoch by malo byť možné, aby Jednotná rada vykonala rýchle ocenenie aktív alebo pasív zlyhávajúceho subjektu. Toto ocenenie by malo byť predbežné a malo by sa uplatňovať až do okamihu, keď sa vykoná nezávislé ocenenie.“

7. Článok 3 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

(30) „nástroj odpredaja obchodnej činnosti“ je mechanizmus na vykonanie prevodu nástrojov vlastníctva vydaných inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, orgánom pre riešenie krízových situácií na kupujúceho, ktorý nie je preklenovacou inštitúciou, v súlade s článkom 24;

...

40. „vlastné zdroje“ sú vlastné zdroje v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 118 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 [Capital Requirements Regulation, ďalej len „CRR“³];

...

45. „nástroje vlastného kapitálu Tier 1“ sú kapitálové nástroje, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 28 ods. 1 až 4, článku 29 ods. 1 až 5 alebo v článku 31 ods. 1 [CRR];

46. „nástroje dodatočného kapitálu Tier 1“ sú kapitálové nástroje, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 52 ods. 1 [CRR];

47. „nástroje kapitálu Tier 2“ sú kapitálové nástroje alebo podriadené úvery, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 63 [CRR];

...

51. „relevantné kapitálové nástroje“ sú nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 a nástroje kapitálu Tier 2;

...“

8. Článok 15 ods. 1 nariadenia SRM stanovuje „všeobecné zásady, ktorými sa riadi riešenie krízových situácií“. Podľa nich platí:

„a) akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví;

b) veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty po akcionároch v súlade s hierarchiou ich nárokov podľa článku 17, pokiaľ nie je v tomto nariadení výslovne stanovené inak;

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 646/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1). Podľa neho sú vlastné zdroje inštitúcie súčtom kapitálu Tier 1 a kapitálu Tier 2.

...

- f) s veriteľmi tej istej kategórie sa zaobchádza nestranným spôsobom, pokiaľ nie je v tomto nariadení stanovené inak;
- g) žiadny veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpel, keby sa subjekt uvedený v článku 2 bol býval zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania v súlade s ochrannými opatreniami stanovenými v článku 29;“

9. Článok 17 nariadenia SRM stanovuje v spojení s článkom 48 smernice 2014/59/EU (Bank Resolution and Recovery Directive, ďalej len „BRRD“)⁴ okrem iného pri výkone právomocí týkajúcich sa odpisovania alebo konverzie dlhu prostredníctvom SRB takzvanú kaskádu zodpovednosti. Podľa nej sa musí vykonať odpisovanie alebo konverzia dlhu v rozsahu stanovenom ocenením v určitom poradí, a to, začínajúc položkami vlastného kapitálu Tier 1, cez nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 až k nástrojom kapitálu Tier 2.

10. Článok 18 ods. 1 prvý pododsek nariadenia SRM stanovuje pod nadpisom „Postup riešenia krízových situácií“ toto:

„Jednotná rada prijme program riešenia krízových situácií... len ak dospeje k záveru,... že sú splnené tieto podmienky:

- a) subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá;
- b) s prihliadnutím na časové a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora vrátane opatrení vykonaných v rámci schémy inštitucionálneho zabezpečenia alebo opatrenie dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov v súlade s článkom 21 ods. 1 prijaté v súvislosti so subjektom by zabránili zlyhaniu subjektu v primeranom časovom rámci;
- c) opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme podľa odseku 5.“

11. „Oceňovanie na účely riešenia krízovej situácie“ je upravené v článku 20 nariadenia SRM:

„1. Jednotná rada pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečuje, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu, vrátane Jednotnej rady a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, a od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2.

2. S výhradou odseku 15 sa ocenenie pri splnení všetkých požiadaviek stanovených v odsekoch 1 a 4 až 9 považuje za konečné.

3. Ak nezávislé ocenenie v súlade s odsekom 1 nie je možné, Jednotná rada môže uskutočniť predbežné ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2 v súlade s odsekom 10 tohto článku.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

4. Cieľom oceňovania je posúdiť hodnotu aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2, ktorý spĺňa podmienky riešenia krízových situácií uvedené v článkoch 16 a 18.

5. Účelom oceňovania je:

- a) podložiť informáciami určenie, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov;
- b) ak sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom uvedeným v článku 2;
- c) ak sa uplatňuje právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu zrušenia nástrojov vlastníctva alebo zníženia podielov nástrojov vlastníctva vydaním nových nástrojov vlastníctva [alebo zriadenia ich hodnoty – *neoficiálny preklad*], ako aj o rozsahu odpísania alebo konverzie relevantných kapitálových nástrojov;

...

- f) ak sa uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti, podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti Jednotnej rady o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b);
- g) vo všetkých prípadoch zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v okamihu uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

...

7. Oceňovanie dopĺňajú tieto informácie z účtovných kníh a záznamov subjektu uvedeného v článku 2:

- a) aktualizovaná súvaha a správa o finančnej pozícii subjektu uvedeného v článku 2;
- b) analýza a odhad účtovnej hodnoty aktív;
- c) zoznam neuhradených súvahových a podsúvahových záväzkov vykázaných v účtovných knihách a záznamoch subjektu uvedeného v článku 2, pričom sa uvedie informácia o príslušných úveroch a hierarchii pohľadávok podľa článku 17.

...

9. Pri oceňovaní sa uvádza ďalšie rozdelenie veriteľov na triedy v súlade s hierarchiou pohľadávok podľa článku 17 a odhadované zaobchádzanie, ktoré by sa podľa očakávaní uplatňovalo na každú triedu akcionárov a veriteľov v prípade, ak by sa subjekt uvedený v článku 2 zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania. ...

10. Ak vzhľadom na naliehavosť okolností daného prípadu buď nie je možné splniť požiadavky stanovené v odsekoch 7 a 9, alebo sa uplatňuje odsek 3, vykoná sa predbežné ocenenie. Toto predbežné ocenenie spĺňa požiadavky stanovené v odseku 4 a v maximálne reálnej miere za daných okolností aj požiadavky stanovené v odsekoch 1, 7 a 9.

Predbežné oceňovanie uvedené v prvom pododseku zahŕňa rezervu na dodatočné straty spolu s primeraným odôvodnením.

11. Oceňovanie, ktoré nespĺňa všetky požiadavky stanovené v odsekoch 1 a 4 až 9, sa považuje za predbežné, až kým nezávislá osoba uvedená v odseku 1 nevykoná oceňovanie, ktoré je plne v súlade so všetkými požiadavkami stanovenými v uvedených odsekoch. Takéto konečné *ex post* ocenenie sa vykoná čo najskôr. Môže sa vykonať buď oddelene od ocenenia uvedeného v odsekoch 16, 17 a 18, alebo súčasne s uvedeným ocenením a rovnakou nezávislou osobou, ale musí byť od neho odlišené.

Účelom konečného *ex post* ocenenia je:

- a) zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v účtovných knihách daného subjektu;
- b) podložiť informáciami rozhodnutie odpísať [opätovne pripísať – *neoficiálny preklad*] pohľadávky veriteľov alebo zvýšiť hodnotu vyplatenej protihodnoty, a to v súlade s odsekom 12 tohto článku.

12. V prípade, že odhad čistej hodnoty aktív subjektu uvedeného v článku 2 na základe konečného *ex post* ocenenia je vyšší než odhad čistej hodnoty aktív daného subjektu na základe predbežného ocenenia, Jednotná rada môže od vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií požadovať, aby:

- a) vykonal právomoc zvýšiť hodnotu nárokov veriteľov alebo vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov;
- b) dal inštrukcie preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív, aby v súvislosti s aktívami, právami alebo záväzkami vyplatili inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ďalšiu protihodnotu alebo aby prípadne v súvislosti s nástrojmi vlastníctva takúto protihodnotu vyplatili vlastníkom týchto nástrojov vlastníctva.

13. Bez ohľadu na odsek 1 predbežné ocenenie vykonané v súlade s odsekmi 10 a 11 predstavuje pre Jednotnú radu platný základ pre prijatie rozhodnutia o opatreniach na riešenie krízových situácií vrátane žiadosti, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií prevzali kontrolu nad zlyhávajúcou inštitúciou, alebo pre výkon právomocí odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.

...

15. Oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje. Ocenenie samo o sebe

nepodlieha samostatnému právu na opravný prostriedok, ale môže byť predmetom opravného prostriedku spolu s rozhodnutím Jednotnej rady.

16. Na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, Jednotná rada zabezpečuje, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba uvedená v odseku 1 hneď po tom, ako sa vykoná opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie sa odlišuje od oceňovania vykonaného podľa odsekov 1 až 15.

17. Pri oceňovaní uvedenom v odseku 16 sa určuje:

- a) ako by sa s akcionármi a veriteľmi alebo relevantnými systémami ochrany vkladov zaobchádzalo, ak by inštitúcia uvedená v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorou sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vstúpila do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií;
- b) ako sa s akcionármi a veriteľmi skutočne zaobchádzalo pri riešení krízovej situácie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a
- c) či existuje nejaký rozdiel medzi zaobchádzaním podľa písmena a) tohto odseku a zaobchádzaním podľa písmena b) tohto odseku.

18. Pri oceňovaní uvedenom v odseku 16 sa:

- a) vychádza z predpokladu, že inštitúcia uvedená v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorou sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vstúpil do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií;
- b) vychádza z predpokladu, že opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie sa neuskutočnili;
- c) nepočíta s poskytnutím mimoriadnej verejnej finančnej podpory inštitúcii uvedenej v článku 2, ktorej krízová situácia sa rieši.“

12. Článok 76 nariadenia SRM upravuje použitie fondu na riešenie krízových situácií:

„1. V rámci programu riešenia krízových situácií pri uplatňovaní nástrojov riešenia krízových situácií na subjekty uvedené v článku 2 môže Jednotná rada použiť fond iba v rozsahu potrebnom na zabezpečenie účinného uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií na tieto účely:

...

- e) na vyplatenie náhrady akcionárom alebo veriteľom, ak im na základe oceňovania podľa článku 20 ods. 5 vznikli väčšie straty, než aké by im na základe oceňovania podľa článku 20 ods. 16 vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania;

...“

III. Skutkový stav

13. Odvolateľka vo veci C-874/19 P, Aeris Invest Sàrl (ďalej len „Aeris“), bola akcionárkou Banco Popular Español, SA (ďalej len „Banco Popular“). Odvolateľky vo veci C-934/19 P, Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC (ďalej len „Algebris a Anchorage“), spravujú investičné fondy, ktoré držali nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 a kapitálu Tier 2 vydané Banco Popular.

A. Postup riešenia krízovej situácie

14. Rozhodnutím zo 7. júna 2017⁵ SRB – po schválení zo strany Komisie⁶ – rozhodla o riešení krízovej situácie (ďalej len „rozhodnutie o riešení krízovej situácie“).

15. Tomuto rozhodnutiu predchádzalo ocenenie aktív a pasív Banco Popular v zmysle článku 20 nariadenia SRM. Prvé ocenenie predložila SRB 5. júna 2017 (ďalej len „ocenenie 1“). Z rozhodnutia o riešení krízovej situácie vyplýva, že jeho predmetom bola otázka, či sú splnené podmienky riešenia krízových situácií v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia SRM⁷, čo SRB potvrdila. Druhé ocenenie predložil 6. júna 2017 nezávislý expert, a to audítorská spoločnosť Deloitte (ďalej len „ocenenie 2“). Jeho cieľom bolo po prvé zistenie hodnoty aktív a pasív Banco Popular v zmysle článku 20 ods. 4 nariadenia SRM, po druhé prognóza o zaobchádzaní s akcionármi a veriteľmi v prípade bežného konkurzného konania a po tretie posúdenie toho, aké aktíva, práva, záväzky alebo nástroje vlastníctva prichádzajú do úvahy na účely odpredaja obchodnej činnosti a čo v tejto súvislosti predstavujú komerčné podmienky.⁸

16. Deloitte uskutočnila ocenenie 2 za 12 dní a čistú hodnotu aktív Banco Popular vyčíslila celkovo na 1,3 miliardy eura pri najlepšom scenári a na mínus 8,2 milióna eura pri najnepriaznivejšom scenári, pričom za najpravdepodobnejšiu považovala negatívnu hodnotu mínus 2 miliardy eur. V tomto rozmedzí hodnôt bola podľa údajov spoločnosti Deloitte obsiahnutá „rezerva na dodatočné straty v zmysle článku 36 ods. 9 BRRD^[9], ktorá nemohla byť presne určená“. S ohľadom na obmedzené množstvo informácií a času, ktoré boli k dispozícii, označila Deloitte toto ocenenie ako „predbežné na účely článku 36 BRRD^[10]“.

17. Ocenenie 1 aj ocenenie 2 boli pripojené k rozhodnutiu o riešení krízovej situácie.

18. Rozhodnutie o riešení krízovej situácie v článkoch 5 a 6 stanovuje, že pred uplatnením nástroja riešenia krízovej situácie spočívajúceho v odpredaji obchodnej činnosti, sa najprv musí na nulu odpísať celý vlastný kapitál Tier 1, t. j. najmä akcie,¹¹ ako aj dodatočný kapitál Tier 1 a nástroje kapitálu Tier 2 sa musia konvertovať na akcie.

19. Podľa článku 6 ods. 1 rozhodnutia o riešení krízovej situácie sa konkrétne rozhodlo:

„a) najprv odpísať nominálnu hodnotu základného imania spoločnosti Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo bude viesť k zrušeniu 100 % akcií spoločnosti;

⁵ Pozri rozhodnutie SRB/EES/2017/08 (Ú. v. EÚ C 222, 2017, s. 3).

⁶ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español S.A. (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15).

⁷ Bod 43 rozhodnutia SRB/EES/2017/08.

⁸ Pozri bod 42 rozhodnutia SRB/EES/2017/08.

⁹ Toto ustanovenie zodpovedá článku 20 ods. 10 nariadenia SRM.

¹⁰ Zodpovedá článku 20 nariadenia SRM.

¹¹ Pozri článok 28 ods. 1 písm. a) CRR.

- b) následne konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie na novo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ,nové akcie I‘;
- c) následne odpísať nominálnu hodnotu ,nových akcií I‘ na nulu, čo bude viesť k zrušeniu 100 % týchto ,nových akcií I‘;
- d) napokon konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov kapitálu Tier 2 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie na novo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ,nové akcie II‘. Dotknuté nástroje kapitálu Tier 2 sa konvertujú na ,nové akcie II‘.“

20. Podľa článku 6 ods. 3 rozhodnutia o riešení krízovej situácie sú tieto opatrenia týkajúce sa odpísania a konverzie založené na ocenení 2, ktoré potvrdzujú výsledky transparentného a otvoreného procesu predaja uskutočneného španielskym orgánom pre riešenie krízových situácií FROB.

21. V článku 6 ods. 5 rozhodnutia o riešení krízovej situácie sa nariadilo, že „nové akcie II“ sa prevedú na Banco Santander, SA (ďalej len „Banco Santander“) nezaťažené a bez akýchkoľvek práv tretej osoby výmenou za zaplatenie kúpnej ceny vo výške 1 eura. Spresňuje sa, že nadobúdateľ už súhlasil s prevodom.

22. Dňa 14. júna 2018 dostala SRB od spoločnosti Deloitte ocenenie stanovené v článku 20 ods. 16 a 17 nariadenia SRM, ktoré sa týka otázky, či by sa s akcionármi a veriteľmi dotknutými opatrením na riešenie krízovej situácie zaobchádzalo lepšie, ak by sa v relevantnej inštitúcii uskutočnilo bežné konkurzné konanie (ďalej len „ocenenie 3“).

23. Podľa oznámenia SRB zo 7. augusta 2018 z ocenenia 3 vyplýva, že medzi skutočným zaobchádzaním s dotknutými akcionármi a veriteľmi a zaobchádzaním, ktoré by sa na nich uplatňovalo, ak by sa v období riešenia krízovej situácie v tejto inštitúcii začalo bežné konkurzné konanie, neexistuje žiadny rozdiel. Preto SRB predbežne rozhodla, že dotknutým akcionárom a veriteľom Banco Popular nebude musieť vyplácať žiadnu náhradu podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia SRM.¹²

24. Zlúčenie s Banco Santander nastalo 28. septembra 2018, v dôsledku čoho sa táto banka stala univerzálnou právnou nástupkyňou Banco Popular.

B. Okolnosti právneho sporu

25. Spoločnosť Aeris 4. mája 2018 podala SRB žiadosť o sprístupnenie dokumentov na základe nariadenia č. 1049/2001¹³ a v tejto súvislosti okrem iného žiadala o prístup k podkladom týkajúcim sa konečného *ex post* ocenenia v súvislosti s ocenením 2. Po tom, čo si obaja účastníci vymenili vyjadrenia k otázke nevyhnutnosti vykonania konečného *ex post* ocenenia v paralelne

¹² Oznámenie týkajúce sa „Oznámenia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií z 2. augusta 2018, ktoré sa týka jej predbežného rozhodnutia o tom, či je potrebné vyplatiť náhradu zainteresovaným stranám a veriteľom, pri ktorých sa zmenili opatrenia na riešenie krízových situácií týkajúce sa Banco Popular Español S.A., a začatia procesu práva na vypočutie (SRB/EES/2018/132)“, Ú. v. EÚ C 277I, 2018, s. 1.

¹³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

prebiehajúcim konaní o žalobe proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie,¹⁴ vyzvala táto odvolateľka SRB 3. augusta 2018 na základe článku 265 ZFEÚ k tomu, aby vykonala konečné *ex post* ocenenie v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM.

26. SRB listom zo 14. septembra 2018 (ďalej len „list zo 14. septembra 2018“) sprístupnenie zamietla s odkazom na jej právne stanovisko už vyjadrené v paralelnom konaní o žalobe.

27. Spoločnosti Algebris a Anchorage vyzvali 3. októbra 2018 SRB písomne k tomu, aby uskutočnila konečné *ex post* posúdenie v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM, keďže ocenenia 1 a 2 boli predbežné.

28. S ohľadom na túto žiadosť SRB listom z 25. októbra 2018 poukázala na to, že na svojej webovej stránke zverejnila list adresovaný spoločnosti Deloitte, v ktorom uvádza dôvody, na základe ktorých nie je potrebné konečné *ex post* ocenenie. Algebris a Anchorage v reakcii na to listom zo 16. novembra 2018 požiadali SRB o výslovné potvrdenie, že prijala rozhodnutie nevykonať konečné *ex post* ocenenie v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM. SRB na to 18. decembra 2018 odpovedala okrem iného tak, že svoje stanovisko už vyjadrila listom z 25. októbra 2018 a dôvody rozhodnutia nevykonať konečné *ex post* ocenenie boli v zmysle článku 296 ZFEÚ v ňom uvedené.

29. SRB v zásade v oboch prípadoch zastávala názor, že v tomto prípade nie je potrebné vykonať konečné *ex post* ocenenie Banco Popular v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM, keďže výsledok takéhoto ocenenia nemôže mať vplyv na predaj Banco Popular banke Banco Santander. Tento predaj okrem toho určil trhovú cenu Banco Popular ako podniku v otvorenom, spravodlivom a transparentnom konaní. Konečné *ex post* ocenenie preto jednak nemôže splniť ciele uvedené v článku 20 ods. 11 nariadenia SRM, ani nemôže viesť k poskytnutiu náhrady v zmysle odseku 12 tohto ustanovenia.

IV. Konanie na Všeobecnom súde a napadnuté rozhodnutia

30. Aeris podala 5. októbra 2018 na Všeobecnom súde žalobu o neplatnosť podľa článku 263 štvrtého pododseku ZFEÚ proti listu zo 14. septembra 2018 (vec T-599/18).

31. Aj Algebris a Anchorage na základe článku 263 štvrtého pododseku ZFEÚ na Všeobecnom súde 4. januára 2019 navrhli zrušiť „rozhodnutie SRB neuskutočniť konečné *ex post* ocenenie Banco Popular Español, S.A., oznámené žalobkyniam 18. decembra 2018“ (vec T-2/19).

32. Dvoma uzneseniami z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, EU:T:2019:740) (ďalej len „napadnuté uznesenie vo veci T-599/18“) a Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/SRB (T-2/19, EU:T:2019:741) (ďalej len „napadnuté uznesenie vo veci T-2/19“) Všeobecný súd žaloby odvolateľiek zamietol ako neprípustné.

V. Návrhy a konanie na Súdnom dvore

33. Podaním z 28. novembra 2019, ktoré bolo Súdному dvoru doručené toho istého dňa, podala Aeris odvolanie.

¹⁴ Prebiehajúce konanie T-628/17, Aeris Invest/Komisia a SRB.

34. Navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil napadnuté uznesenie vo veci T-599/18, ktorým bolo rozhodnuté, že žaloba je neprípustná,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodovanie o návrhoch odvolateľky na prvom stupni, pričom Všeobecný súd bude pri tomto rozhodovaní viazaný rozhodnutím Súdneho dvora,
- konštatoval, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

35. SRB podaním z 18. februára 2019 vyjadrila nesúhlas s odvolaním a navrhuje, aby Súdny dvor

- zamietol odvolanie ako neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné,
- subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu, aby vydal konečné rozhodnutie,
- ďalej subsidiárne, v prípade konečného rozhodnutia Súdny dvorom, zamietol žalobu vo veci T-599/18 podanú na Všeobecný súd,
- uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania, subsidiárne konštatoval, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

36. Algebris a Anchorage podali odvolanie podaním z 20. decembra 2019, ktoré bolo Súdnemu dvoru doručené toho istého dňa.

37. Navrhujú, aby Súdny dvor

- zrušil bod 1 výrokovej časti napadnutého uznesenia vo veci T-2/19,
- zrušil bod 2 výrokovej časti napadnutého uznesenia vo veci T-2/19 a uložil SRB povinnosť znášať jej vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania odvolateľiek, ktoré vznikli v prvostupňovom aj odvolacom konaní,
- priznal odvolateľkám aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na zrušenie napadnutého uznesenia pred Všeobecným súdom.

38. SRB podaním z 10. marca 2019 vyjadrila nesúhlas s odvolaním a navrhuje, aby Súdny dvor

- zamietol odvolanie ako neprípustné a v každom prípade ako nedôvodné,
- subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu, aby vydal konečné rozhodnutie,
- ďalej subsidiárne, v prípade konečného rozhodnutia Súdny dvorom, zamietol žalobu vo veci T-2/19 podanú na Všeobecný súd,
- uložil navrhovateľkám povinnosť nahradiť trovy konania, subsidiárne konštatoval, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

39. Odvolateľky a SRB sa vyjadrili vo veciach C-874/19 P a C-934/19 P k príslušným odvolaniam písomne. Vo veci C-874/19 P sa 15. apríla 2021 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sa zúčastnili Aeris a SRB.

VI. Analýza

40. Predmetom sporov vo veci týchto odvolaní nie je ani zákonnosť rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ktoré bolo prijaté na základe ocenení 1 a 2,¹⁵ ani vecná správnosť týchto ocenení. Odvolateľky chcú skôr v tomto konaní v konečnom dôsledku dosiahnuť, aby SRB zabezpečila vykonanie konečného *ex post* ocenenia Banco Popular v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM.

41. Konečné *ex post* ocenenie sa podľa tohto ustanovenia vykoná vtedy, keď predchádzajúce ocenenie bolo predbežné. SRB v tejto veci rozhodla neiniciovať po ukončení krízovej situácie konečné *ex post* ocenenie Banco Popular v zmysle tohto ustanovenia. Proti tomuto rozhodnutiu smerovali žaloby odvolateľiek v prvej inštancii.

42. Všeobecný súd pritom v napadnutých uzneseniach vecne neskúmal, či je SRB v takej situácii, o akú ide v tejto veci, povinná nechať uskutočniť konečné *ex post* ocenenie v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM. Naopak sa z procesného hľadiska obmedzil na otázku, či to odvolateľky vôbec môžu požadovať a či na tento účel majú zodpovedajúcu aktívnu legitimáciu.

43. Nárok na vykonanie konečného *ex post* ocenenia je bezpochyby *a priori* vylúčený, keď vôbec nejde o situáciu, v ktorej sa o riešení krízovej situácie rozhodlo výlučne na základe predbežného ocenenia. Preto je v prvom rade potrebné posúdiť, či ocenenia 1 a 2 boli vôbec „predbežné“ v zmysle článku 20 nariadenia SRM, čo SRB v týchto odvolacích konaniach poprela (pozri k tomu bod A.).

44. Ale aj v prípade, že je potrebné ocenenia 1 a 2 podľa tohto ustanovenia považovať za „predbežné“, prípustnosť žalôb proti zamietnutiu konečného *ex post* ocenenia je podmienená tým, že toto konečné *ex post* ocenenie by mohlo mať za okolností tejto veci účinky na právne postavenie odvolateľiek. To Všeobecný súd v napadnutých uzneseniach poprel (pozri k tomu bod B. 1.).

45. Preto je v rámci týchto odvolaní potrebné v podstate objasniť, aké sú účinky a účel konečného *ex post* ocenenia, a to s cieľom určiť, či by v tejto veci mohlo mať vplyv na právne postavenie odvolateľiek. Tieto spoločné návrhy sa obmedzujú na skúmanie tejto otázky (pozri k tomu bod B. 2.).¹⁶

A. O predbežnom charaktere ocenení 1 a 2

46. Všeobecný súd považoval v napadnutých uzneseniach za nesporné, že ocenenia 1 a 2 boli „predbežné“ v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM, a preto by sa uskutočnenie konečného *ex post* ocenenia v zásade mohlo vyžadovať. Z tohto predpokladu spoločne vychádzali aj účastníci

¹⁵ Toto rozhodnutie je skôr predmetom žalôb, ktoré v súčasnosti prebiehajú na Všeobecnom súde a ktoré podali Aeris vo veci T-628/17 (pozri k tomu poznámku pod čiarou 14 vyššie) a Algebris a Anchorage vo veciach T-570/17 a T-575/17.

¹⁶ V súlade s tým sa tieto spoločné návrhy nezaoberajú ani otázkou prípustnosti jednotlivých odvolacích dôvodov vo veciach C-874/19 P a C-934/19 P, ktorú SRB poprela, ani otázkou aktívnej žalobnej legitimácie spoločností Algebris a Anchorage zastupovať určité fondy pred Všeobecným súdom, ktorú SRB položila pred Všeobecným súdom, ako aj vo veci C-934/19 P.

konania na prvom stupni. V odpovedi na otázku Súdneho dvora SRB ale v konaní o odvolaní po prvýkrát vyjadrila názor, že ocenenie 2 v tomto zmysle nebolo predbežné, a preto otázka o vykonaní konečného *ex post* ocenenia vôbec nie je relevantná.

47. V tejto súvislosti sa ale vynára otázka, či Súdny dvor vôbec ešte môže v štádiu odvolacieho konania preskúmať právnu kvalifikáciu ocenení 1 a 2 ako predbežných v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM, a to hlavne *ex offio* (bod 1.). V každom prípade z môjho pohľadu neexistujú žiadne pochybnosti, že tieto ocenenia je potrebné považovať za predbežné (bod 2.).

1. O prípustnosti tohto preskúmania v štádiu odvolacieho konania

48. V sporovom systéme preskúmania zákonnosti pred súdmi Únie spor v zásade určujú a vymedzujú účastníci konania, ktorí pritom stanovujú rozsah predmetu sporu.¹⁷

49. Súdna kontrola Súdny dvorom v rámci odvolacieho konania sa v zásade vzťahuje len na žalobné dôvody a dôvody obrany, ktoré sa už uplatnili v konaní pred Všeobecným súdom. Žalobné dôvody a dôvody obrany, ktoré už mohli byť uplatnené v konaní pred Všeobecným súdom, ale uplatnené neboli, nie sú v odvolacom konaní prípustné.¹⁸

50. SRB ale v prvostupňovom konaní predbežný charakter ocenení 1 a 2 nespochybnila, a preto nebol predmetom súdneho sporu. Preto nemôže v tejto súvislosti v odvolacom konaní použiť nový prostriedok obrany.¹⁹

51. Je pravda, že niektoré dôvody môžu alebo dokonca musia byť preskúmané *ex offio*.²⁰ Súdny dvor pritom môže v odvolacom konaní *ex offio* preskúmať dôvod, ktorý bol povinný *ex offio* preskúmať Všeobecný súd. Dôvod týkajúci sa hmotnoprávnej zákonnosti rozhodnutia, ktorým sa namieta porušenie Zmlúv alebo právnej normy týkajúcej sa ich uplatňovania v zmysle článku 263 ZFEÚ, môže ale súd Únie preskúmať len vtedy, ak ho účastník konania (včas) uplatňuje.²¹

52. Súdny dvor preto už rozhodol, že preskúmanie podmienky uplatnenia napadnutého opatrenia vykonané Všeobecným súdom *ex offio* je neprípustné, keď žiaden z účastníkov konania existenciu tejto podmienky uplatnenia nespochybňoval.²²

53. Pri kvalifikácii ocenení 1 a 2 ako predbežných v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM ide o dôvod obrany, ktorý sa týka hmotnoprávnej zákonnosti rozhodnutia nevykonať konečné *ex post* ocenenie. Podľa znenia tohto ustanovenia totiž existencia predbežného ocenenia predstavuje podmienku výkonu konečného *ex post* ocenenia.

¹⁷ Rozsudky z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 27), a zo 14. novembra 2017, British Airways/Komisia (C-122/16 P, EU:C:2017:861, bod 87).

¹⁸ Rozsudky z 23. novembra 2000, British Steel/Komisia (C-1/98 P, EU:C:2000:644, bod 47); z 29. apríla 2004, IPK-München a Komisia (C-199/01 P a C-200/01 P, EU:C:2004:249, bod 52), a z 21. septembra 2006, JCB Service/Komisia (C-167/04 P, EU:C:2006:594, bod 114).

¹⁹ Pozri v tomto zmysle aj rozsudky z 26. septembra 2013, Dow Chemical/Komisia (C-179/12 P, EU:C:2013:605, bod 82), a z 30. apríla 2014, FLSmidth/Komisia (C-238/12 P, EU:C:2014:284, bod 42).

²⁰ Rozsudky z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 28), ako aj zo 14. novembra 2017, British Airways/Komisia (C-122/16 P, EU:C:2017:861, bod 88).

²¹ Pozri rozsudok z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 28).

²² Pozri rozsudok z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 33).

54. Z toho vyplýva, že Súdny dvor by mohol preskúmať predbežný charakter ocenení 1 a 2 len vtedy, ak by ho jeden z účastníkov konania pred Všeobecným súdom spochybnil. Pokiaľ ho SRB spochybnila na pojednávaní v odvolacom konaní, je ale potrebné tento úkon zamietnuť ako oneskorený.²³ Preskúmanie tejto otázky je preto v tomto konaní vylúčené.

2. O preskúmaní veci samej

55. Ak by Súdny dvor napriek tomu považoval za možné, aby *ex offo* preskúmal predbežný charakter ocenení 1 a 2 až v odvolacom konaní, budem sa tým subsidiárne zaoberať nižšie.

56. Na tento účel je v prvom rade potrebné pripomenúť si funkciu a význam ocenenia na účely riešenia krízovej situácie [pozri písmeno a)]. Potom je možné zodpovedať otázku, či sa majú ocenenia 1 a 2 považovať za predbežné [pozri písmeno b)].

a) Funkcia a význam ocenenia na účely riešenia krízovej situácie

57. Počas každého riešenia krízovej situácie sa uskutočňujú (minimálne) tri ocenenia úverovej inštitúcie, ktorá sa ocitla v ťažkostiach. Článok 20 nariadenia SRM síce rozlišuje výslovne len medzi ocenením, ktoré je potrebné vykonať pred riešením krízovej situácie (odseky 1 až 10), a ocenením, ktoré sa má vykonať potom (odseky 16 až 18). Z odôvodnenia 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2018/345²⁴ ale vyplýva, že pred riešením krízovej situácie, teda z *ex ante* perspektívy, sa majú vykonať dve rozličné ocenenia. Obe tieto ocenenia môžu byť prípadne len predbežné.²⁵ Pri treťom ocenení ide o ocenenie z *ex post* perspektívy,²⁶ ktoré ale nemožno zamieňať s konečným *ex post* ocenením v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM, ktoré sa vyžaduje v tomto konaní.

58. Cieľom prvého ocenenia je podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia SRM podložiť informáciami určenie, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov. Na tento účel vychádza v zásade zo súvahových hodnôt aktív a záväzkov relevantnej úverovej inštitúcie s cieľom zistiť, či nastalo alebo hrozí súvahové predĺženie alebo platobná neschopnosť.²⁷ Druhé ocenenie slúži najmä na účel rozhodnutia o voľbe nástroja riešenia krízovej situácie a o podobe stratégie riešenia krízovej situácie, pozri článok 20 ods. 5 písm. b) až g) nariadenia SRM. Pritom sa má zistiť hospodárska hodnota aktív a záväzkov.²⁸ Účelom tretieho ocenenia je po vykonaní opatrení na riešenie krízovej situácie preskúmať, či by sa s akcionármi alebo veriteľmi v bežnom konkurznom konaní zaobchádzalo lepšie. Tým sa má zabezpečiť, aby sa žiadny veriteľ úradnou intervenciou neocitol v horšom postavení, aké by mal v prípade likvidácie dotknutej úverovej inštitúcie v bežnom konkurznom konaní (tzv. zásada „No creditor worse off“). V inom prípade prichádza do úvahy nárok na náhradu podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia SRM.

²³ Pozri bod 50 vyššie.

²⁴ Delegované nariadenie Komisie zo 14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovujú kritériá týkajúce sa metodiky odhadovania hodnoty aktív a záväzkov inštitúcií alebo subjektov (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 8) (ďalej len „nariadenie 2018/345“).

²⁵ Pozri článok 20 ods. 3, 10 a 11 nariadenia SRM.

²⁶ Pozri článok 1 ods. 1 prvý pododsek delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/344 zo 14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovujú kritériá týkajúce sa metodík oceňovania rozdielu v zaobchádzaní pri riešení krízovej situácie (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 3) (ďalej len „nariadenie 2018/334“).

²⁷ Pozri článok 18 ods. 4 písm. b) a c) nariadenia SRM.

²⁸ Pozri odôvodnenie 7 nariadenia 2018/345.

59. Druhé ocenenie má na konkrétnu podobu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, a tým aj na právne postavenie akcionárov a veriteľov najväčší vplyv.²⁹ Výsledok tohto ocenenia – konkrétne určenie negatívneho rozdielu medzi hodnotou aktív a výškou záväzkov príslušnej banky (ďalej len „nedostatok kapitálu“) – určuje, v akom rozsahu je nevyhnutné uskutočniť odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov.³⁰

60. Odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov, ktoré sú uskutočnením konceptu záchrany pomocou vnútorných zdrojov, možno označiť za „podstatu“ riešenia krízových situácií bánk v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií [ďalej len „SRM“ (Single Resolution Mechanism)]. Pri jeho vytvorení totiž prijal európsky normotvorca zásadné rozhodnutie, aby straty zlyhávajúcich bánk namiesto daňových poplatníkov niesli akcionári a veritelia.³¹ SRM preto zaviedol koncept záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Rozumie sa ním súvahová reštrukturalizácia, teda vyrovnanie strát a prípadne rekapitalizácia banky prostredníctvom *odpísania a konverzie kapitálových nástrojov*, pričom vlastními týchto kapitálových nástrojov sú akcionári a veritelia príslušnej banky. Opakom je bail-out, t. j. vyrovnanie strát a rekapitalizácia *vložením kapitálu*, najčastejšie prostredníctvom peňazí daňovníkov.

61. Pojem „záchrana pomocou vnútorných zdrojov“ sa vynára v nariadení ako vlastný nástroj riešenia krízovej situácie (článok 27), ako aj vo forme „právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje“ podľa článku 21 nariadenia SRM.³² Táto právomoc nie je nástrojom riešenia krízovej situácie v pravom zmysle slova, ale spravidla sa vykonáva pred uplatnením jedného z iných troch nástrojov riešenia krízovej situácie, aby sa v rámci každého riešenia krízovej situácie zabezpečilo, že sa akcionári a veritelia budú v primeranom rozsahu podieľať na strate. Tak to bolo aj v tejto veci, keďže SRB pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia SRM vykonala odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov.³³

62. Odpísanie kapitálových nástrojov umožňuje konkrétne absorpciu strát, keďže sa tým, zjednodušene povedané, strana pasív súvahy „skrúti“ o menovitú hodnotu týchto nástrojov. Ak teda dôjde na strane aktív k zníženiu hodnoty, môže byť týmto spôsobom v súvahe vyrovnaná. Okrem toho sa môže konverziou takzvaných relevantných kapitálových nástrojov na vlastný kapitál Tier 1 v súvahe obnoviť podiel vlastného kapitálu Tier 1, požadovaný v článku 92 ods. 1 CRR, a tým sa rekapitalizovať banka.³⁴ Ak sa totiž záväzky, ako sú určité dlhopisy a podriadené cenné papiere (relevantné kapitálové nástroje),³⁵ konvertujú na akcie (t. j. vlastný kapitál Tier 1),³⁶ stúpne podiel vlastného kapitálu Tier 1 na celkových záväzkoch, a tým aj uvedený podiel.

²⁹ Pozri v tejto súvislosti aj odôvodnenie 63 nariadenia SRM.

³⁰ Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2021, Liaño Reig/SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172, bod 73). To vyplýva okrem iného z článku 21 ods. 8 druhého pododseku a ods. 10, ako aj z článku 27 ods. 13 nariadenia SRM.

³¹ Pozri odôvodnenie 73, ako aj článok 14 ods. 2 nariadenia SRM.

³² Podstatný rozdiel medzi zachranou z vlastných zdrojov podľa článku 27 a odpísaním a konverziou podľa článku 21 existuje v rozsahu novej zodpovednosti. Podľa článku 21 sa môže odpísať a konvertovať len regulatórny vlastný kapitál (teda vlastný a dodatočný kapitál Tier 1, ako aj kapitál Tier 2), pri záchrane z vlastných zdrojov v zásade všetky záväzky banky až do výšky poistených vkladov.

³³ Pozri bod 18 vyššie.

³⁴ Pozri napríklad článok 27 ods. 13 písm. b) nariadenia SRM.

³⁵ Pozri k definícii článok 3 ods. 1 bod 51 nariadenia SRM.

³⁶ Pozri článok 28 ods. 1 písm. a) CRR.

63. K odpisovaniu a konverzii kapitálových nástrojov pritom dochádza podľa určitého poradia, takzvanej kaskády zodpovednosti podľa článku 17 nariadenia SRM.³⁷ Pritom ide v zásade o obrátené konkurzné poradie. Straty sa najprv vyrovnávajú odpísaním akcií, potom odpísaním a/alebo konverziou určitých dlhodobých podriadených dlhopisov a podobných záväzkov atď.

64. Čím väčší je nedostatok kapitálu zistený na základe druhého ocenenia, tým rozsiahlejšia je zodpovednosť veriteľov stanovená článkom 17 nariadenia SRM.³⁸

65. Zistenie ekonomickej hodnoty aktív a záväzkov dotknutej banky v rámci ocenenia podľa článku 20 nariadenia SRM, ktoré je nevyhnutné na stanovenie nedostatku kapitálu, je veľmi zložitá. Okrem toho je veľmi závislé od určitých rámcových podmienok, ako je čas, kvantita a kvalita dostupných údajov a trhové podmienky.³⁹

66. Keď je zrejmé, že sa ekonomická situácia banky zhoršuje, čas je vzácny. Akonáhle dôjde k strate dôvery trhu, nie je už možné zvrátenie odvrátiť bez štátnej intervencie.⁴⁰

67. S cieľom zabrániť tomu a minimalizovať účinky na celkové hospodárstvo, vybavujú BRRD a nariadenie SRM orgány pre riešenie krízových situácií rozsiahlymi právomocami, aby sa *predišlo* zvráteniu. Na to musia byť ale schopné konať predovšetkým rýchlo, efektívne a rozhodne.⁴¹

68. Z tohto dôvodu článok 20 ods. 10 nariadenia SRM stanovuje, že pri naliehavosti riešenia krízovej situácie sa môže vykonať predbežné ocenenie.

b) Predbežnosť ocenení 1 a 2 v tejto veci

69. Podľa článku 20 ods. 11 nariadenia SRM sa ocenenie (*ex-ante*) považuje za predbežné, ak nespĺňa všetky požiadavky stanovené v odsekoch 1 a 4 až 9; v tomto prípade sa čo najskôr vykoná konečné *ex post* ocenenie, ktoré je plne v súlade so všetkými požiadavkami stanovenými v uvedených odsekoch.

70. Článok 20 ods. 1 stanovuje, že ocenenie uskutoční nezávislá osoba. Ak to nie je možné, môže ho podľa odseku 3 uskutočniť SRB, v tom prípade sa ale považuje za predbežné. Keďže v tejto veci ocenenie 1 uskutočnila SRB, nie je preto o jeho predbežnom charaktere žiadna pochybnosť.

71. Ocenenie 2 uskutočnil naopak nezávislý expert, Deloitte. Jeho kvalifikácia ako „predbežné“ preto podľa znenia článku 20 ods. 11 nariadenia SRM závisí najmä od toho, či spĺňa požiadavky odsekov 4 až 9.

72. K týmto požiadavkám patrí napríklad aktualizovaná súvaha a správa o finančnej pozícii subjektu [ods. 7 písm. a)], analýza a odhad účtovnej hodnoty aktív [písm. b)] a zoznam neuhradených súvahových a podsúvahových záväzkov vykázaných v účtovných knihách a záznamoch, pričom sa uvedie informácia o príslušných úveroch a hierarchii pohľadávok podľa článku 17 nariadenia SRM [písm. c)]. Pri uplatnení nástroja riešenia krízových situácií spočívajúceho v odpredaji obchodnej činnosti sa má okrem toho podľa odseku 8 uskutočniť

³⁷ Pozri k tomu bod 9 vyššie.

³⁸ Pozri k tomu bod 59 vyššie.

³⁹ European Banking Authority, *Handbook on Valuation for Purposes of Resolution*, 22. február 2019, s. 7.

⁴⁰ Pozri ADOLFF, ESCHWEY: *Lastenverteilung bei der Finanzmarktstabilisierung*. ZHR 177 (2013), s. 904, 910 až 912. BINDER: *Ausgestaltung und Umsetzung der aufsichtsrechtlichen Restrukturierung*. ZBB 2012, 417, 421.

⁴¹ Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 55).

odhad hodnoty aktív a záväzkov subjektu na základe trhovej hodnoty. Nakoniec, podľa odseku 9 obsahuje ocenenie rozdelenie veriteľov na triedy v súlade so zodpovednostnou hierarchiou pohľadávok a odhadované zaobchádzanie, ktoré by sa podľa očakávaní uplatňovalo na každú triedu v rámci bežného konkurzného konania.

73. Na rozdiel od tvrdenia SRB na pojednávaní vo veci C-874/19 P, ale zo samotnej okolnosti, že ocenenie 2 obsahuje aspoň do určitej miery všetky tieto prvky, nemožno vyvodiť záver, že je konečné.

74. To už priamo vyplýva zo znenia článku 20 ods. 10 nariadenia SRM: podľa neho totiž aj v prípadoch, v ktorých sa pre naliehavosť okolností daného prípadu môže uskutočniť len predbežné ocenenie, sa majú splniť požiadavky stanovené v odsekoch 1, 4, 7 a 9, a to v maximálnej reálnej miere za daných okolností. Inými slovami, podľa tohto ustanovenia možno považovať ocenenie za predbežné aj vtedy, ak spĺňa tieto požiadavky len v určitej miere. Rozhodujúce je, či je v súlade s týmito požiadavkami „plne“, pretože len v tomto prípade možno ocenenie podľa článku 20 ods. 11 považovať za konečné.

75. Predbežnosť alebo konečnosť ocenenia je teda *kvalitatívnym znakom*, ktorého splnenie závisí predovšetkým od času, ktorý je k dispozícii.⁴² Prejavuje sa to napríklad tak, že relevantné ustanovenia vychádzajú z toho, že predbežné ocenenie sa zakladá na neúplnom stave informácií a údajov.⁴³ To je ale spôsobilé práve chýbajúcim časom na zber a triedenie týchto údajov. Podľa odhadu odborníkov je na ocenenie banky potrebných v priemere minimálne šesť mesiacov.⁴⁴ V závislosti na súvahovej sume a aktivite možno počítať aj s dlhšou dobou.

76. V praxi sa preto musí riešenie krízových situácií bežne uskutočniť na základe predbežných ocenení.⁴⁵ Preto článok 20 ods. 13 nariadenia SRM práve stanovuje, že predbežné ocenenie môže byť platným základom pre prijatie rozhodnutia o opatreniach na riešenie krízových situácií.⁴⁶

77. V tejto veci bolo šiesta najväčšia španielska banka so súvahovou sumou 130 miliárd eur, ktorá obsahovala extrémne ťažko oceníteľné aktíva, ako sú úvery so zlyhaním, nehnuteľnosti a odložené daňové pohľadávky, ocenená za dvanásť dní. V tomto čase sa ale vôbec nedali pokryť všetky aktíva a záväzky, na základe čoho samotná Deloitte označila ocenenie za „predbežné“.⁴⁷ Oceňovatelia sa podľa všetkého museli sústrediť na podstatné aktíva a záväzky.⁴⁸

78. Takýto postup je pri predbežnom ocenení úplne oprávnený a práve preto predbežné ocenenie zahŕňa podľa článku 20 ods. 10 druhého pododseku nariadenia SRM rezervu na dodatočné straty.⁴⁹ Relevantné ocenenie 2 takúto rezervu nesporne zahŕňa.

⁴² Pozri v tejto súvislosti bod 65 vyššie.

⁴³ Pozri článok 6 písm. e) nariadenia 2018/345, ako aj European Banking Authority, *Handbook on Valuation for Purposes of Resolution*, 22. február 2019, s. 15 a 26.

⁴⁴ Pozri PHILIPPON, SALORD: *Bail-in and Bank Resolution in Europe*. International Center for Monetary and Banking Studies, 2017, s. 47.

⁴⁵ Pozri len WOJCIK: *Bail-in in the Banking Union*. CMLR 53 (2016) 91 (110). BINDER: *Komplexitätsbewältigung durch Verwaltungsverfahren*. ZHR 179 (2015) 83 (120).

⁴⁶ GARDELLA: *Bail-in and the Financing of Resolution within the SRM Framework*. In: BUSCH, FERRANINI (eds.): *European Banking Union*. 2015, 1. vydanie, 11.55.

⁴⁷ Pozri aj bod 16 vyššie.

⁴⁸ Pozri de GROEN: *Valuation reports in the context of banking resolution: What are the challenges?* Economic Governance Support Unit, European Parliament, jún 2018, PE 624.418, s. 11.

⁴⁹ European Banking Authority, *Handbook on Valuation for Purposes of Resolution*, 22. február 2019, s. 12 a 26.

79. V tejto súvislosti SRB na pojednávaní vo veci C-874/19 P síce uviedla, že znenie článku 20 ods. 10 druhého pododseku nariadenia SRM *a priori* nevylučuje, aby takúto rezervu zahŕňalo aj konečné ocenenie.

80. Takýto výklad je ale neprijateľný. Z článku 13 nariadenia 2018/345 vyplýva, že táto rezerva slúži na to, aby pokryla dodatočné straty, ktoré v čase predbežného ocenenia boli ešte neisté alebo sa nemohli pokryť. Konečné ocenenie má práve zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu plne zaúčtovali a aby preklenovacia inštitúcia alebo subjekt pre správu aktív mohli prijať rozhodnutie opätovne pripísať pohľadávky veriteľov alebo zvýšiť hodnotu vyplatenej protihodnoty (článok 20 ods. 11 druhý pododsek nariadenia SRM). Pokiaľ je [v ocenení] zahrnutá rezerva na dodatočné straty, nemožno tieto zistenia uskutočniť. Skutočný nedostatok kapitálu sa naopak dá určiť až vtedy, keď sa úplne ocenia všetky aktíva a záväzky.

81. Z vyššie uvedeného nakoniec vyplýva, že Všeobecný súd správne vychádzal z toho, že ocenenia 1 a 2 boli predbežné.

B. O odvolaniach

82. Odvolateľky v podstate zastávajú názor, že Banco Popular bola v rámci predbežného ocenenia 2, najmä v dôsledku rezervy, nakoniec značne podhodnotená. Z toho z ich pohľadu zase vyplýva, že odpísanie a/alebo konverzia ich kapitálových nástrojov v uskutočnenom rozsahu neboli dôvodné, a preto by mali mať na základe konečného *ex post* ocenenia právo na finančné vyrovnanie alebo náhradu.

1. Napadnuté uznesenia

83. Všeobecný súd naopak v napadnutých uzneseniach rozhodol, že konečné *ex post* ocenenie na základe existujúcich okolností nemôže ovplyvniť právne postavenie odvolateľiek. Z tohto dôvodu žaloby ako neprípustné zamietol.

84. Pritom v prípade Algebris a Anchorage rozhodol, že tieto spoločnosti neboli priamo dotknuté v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ,⁵⁰ keďže to podľa ustálenej judikatúry okrem iného predpokladá, aby požadované opatrenie priamo ovplyvňovalo právne postavenie žalobcu.⁵¹ V prípade spoločnosti Aeris rozhodol, že rozhodnutie neuskutočniť ocenenie *ex post* nemožno považovať za napadnuteľný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Záväzné právne účinky tohto rozhodnutia totiž neovplyvnili záujmy spoločnosti Aeris tak, že podstatne zmenili jej právne postavenie.⁵²

⁵⁰ Pozri bod 64 napadnutého uznesenia vo veci T-2/19.

⁵¹ Rozsudky z 5. mája 1998, Glencore Grain/Komisia (C-404/96 P, EU:C:1998:196, bod 41); z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia (C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 66), a zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 42).

⁵² Pozri bod 61 napadnutého uznesenia vo veci T-599/18.

85. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor objasnil, že požiadavka uvedená v predchádzajúcom odseku je totožná s požiadavkou priamej dotknutosti, ktorá musí byť splnená pri žalobách o neplatnosť žalobcov, ktorí nie sú adresátmi relevantného právneho aktu Únie,⁵³ ako je to v tejto veci v prípade spoločností Algebris a Anchorage. Z toho vyplýva, že položená právna otázka je v oboch veciach identická.

86. Všeobecný súd založil svoj názor, podľa ktorého by uskutočnenie konečného ocenenia *ex post* Banco Popular nemohlo ovplyvniť právne postavenie odvolateľiek, v podstate na tom, že toto ocenenie by v tomto prípade nemohlo naplniť účely uvedené v článku 20 ods. 11 druhom pododseku nariadenia SRM, a preto by pre odvolateľky z akéhokoľvek hľadiska nemalo žiadne účinky.

87. Podľa písm. a) tohto ustanovenia má konečné *ex post* ocenenie na jednej strane zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív banky, ktorej krízová situácia sa rieši, plne zaúčtovali v jej účtovných knihách. Z pohľadu Všeobecného súdu tento cieľ ale po úplnom odpísaní a konverzii regulárneho vlastného kapitálu Banco Popular a následnom zlúčení s Banco Santander už nemožno dosiahnuť, keďže teraz zodpovedá za to, aby všetky týmto spôsobom novonadobudnuté aktíva a záväzky boli riadne zohľadnené v súvahe, Banco Santander.⁵⁴

88. Na druhej strane by konečné *ex post* ocenenie v tomto prípade rovnako nemohlo viesť k rozhodnutiu uvedenému v článku 20 ods. 11 druhom pododseku písm. b) a ods. 12 nariadenia SRM. Toto ustanovenie stanovuje pre prípad, že konečné *ex post* ocenenie dôjde v súvislosti so skutočnou veľkosťou nedostatku kapitálu k inému výsledku ako predbežné ocenenie, dve možnosti nápravy: ak sa na základe predbežného ocenenia využil nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, môže sa jednak rozhodnúť o opätovnom pripísaní pohľadávok veriteľov (ods. 11 druhý pododsek písm. b) v spojení s ods. 12 písm. a).⁵⁵ Na druhej strane sa môže po uskutočnení konečného *ex post* ocenenia rozhodnúť o zvýšení hodnoty protiplnenia, ktorú preklenovacia inštitúcia alebo subjekt pre správu aktív zaplatila ako protihodnotu za prevod aktív a záväzkov (ods. 11 druhý pododsek písm. b) v spojení s ods. 12 písm. b).

89. V tomto prípade ale neexistuje ani jeden z uvedených prípadov, keďže po uskutočnení právomoci SRB odpísať a konvertovať sa uplatnil nástroj odpredaja obchodnej činnosti. Pre tento prípad ale článok 20 ods. 12 písm. b) nariadenia SRM nestanovuje ani dodatočné zvýšenie protiplnenia zaplateného nadobúdateľom. V prípade úplného odpísania a konverzie všetkých akcií a relevantných kapitálových nástrojov a následného prevodu novovytvorených akcií na tretí subjekt neexistuje ani možnosť podľa písmena a) tohto ustanovenia zvýšiť ich hodnotu. Odvolateľky by preto na základe konečného *ex post* ocenenia nemohli požadovať ani následné zvýšenie hodnoty ich akcií alebo pohľadávok, ani iný druh finančného vyrovnanie.⁵⁶

90. Nanajvýš by prichádzala do úvahy náhrada uvedená v článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia SRM, pokiaľ by sa v rámci ocenenia 3 zistilo, že odvolateľky museli niesť v dôsledku riešenia krízovej situácie väčšie straty, než aké by niesli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného

⁵³ Rozsudok z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia (C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 38).

⁵⁴ Pozri bod 42 napadnutého uznesenia vo veci T-599/18 a bod 44 napadnutého uznesenia vo veci T-2/19.

⁵⁵ Pozri k významu výsledku ocenenia na účel rozsahu odpísania a konverzie kapitálových nástrojov článok 21 ods. 8 druhý pododsek a ods. 10, ako aj článok 27 ods. 13 nariadenia SRM, ako aj bod 59 vyššie.

⁵⁶ Pozri body 46 a 47, ako aj 48 až 52 napadnutého uznesenia vo veci T-599/18, a body 48 a 49, ako aj 50 až 54 napadnutého uznesenia vo veci T-2/19.

konania. Požadované konečné *ex post* ocenenie by naopak na tento účel nebolo vhodným právnym základom a ani by v tomto smere preto nemohlo mať účinky na právne postavenie odvolateľiek.⁵⁷

2. Posúdenie odvolacích dôvodov

91. Tento výklad článku 20 ods. 11 a 12 nariadenia SRM Všeobecným súdom podľa názoru odvolateľiek spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

92. Z ich pohľadu by sa malo odvolateľkám s ohľadom na zásadu rovnakého zaobchádzania, tak isto ako akcionárom dotknutým nástrojmi na riešenie krízových situácií uvedenými v článku 20 ods. 12 nariadenia SRM (zriadenie preklenovacej inštitúcie, oddelenie aktív a záchrana pomocou vnútorných zdrojov), priznať právo požadovať konečné *ex post* ocenenie, aby mohli rovnako ako títo akcionári dosiahnuť zvýšenie hodnoty ich akcií alebo pohľadávok alebo zvýšenie protihodnoty zaplatenej nadobúdateľom.⁵⁸ Uvedené nemôže byť vylúčené len z toho dôvodu, že sa pri riešení krízovej situácie Banco Popular uplatnil po odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov nástroj odpredaja obchodnej činnosti.

93. V tomto zmysle je konečné *ex post* ocenenie nevyhnutné na účely získania spravodlivej náhrady v zmysle článku 17 ods. 1 druhej vety Charty za stratu ich majetku, a preto by jeho neuskutočnenie malo účinky na právne postavenie odvolateľiek. Len konečné *ex post* ocenenie by im mohlo umožniť stanoviť rozsah, v akom boli ich kapitálové nástroje údajne neprávom odpísané a konvertované a vo výške ktorého by sa preto museli odškodniť. Možnosť získať náhradu vo výške likvidačnej hodnoty ich akcií (ktorá v tomto prípade nepriniesla žiadne výsledky), ktorá bola predmetom ocenenia 3 („No creditor worse off“), nie je dostatočná, keďže konečné *ex post* ocenenie by mohlo viesť k vyššej hodnote ich kapitálových nástrojov.⁵⁹

94. Argumentácia odvolateľiek sa zakladá na neprávnom výklade funkcie článku 20 ods. 11 a 12 nariadenia SRM, na ktorej pochopenie je najprv potrebných niekoľko vysvetľujúcich poznámok týkajúcich sa fungovania rôznych nástrojov riešenia krízových situácií a ich použitia [pozri k tomu písm. a)]. Z toho vyplýva, že výklad tohto ustanovenia Všeobecným súdom nie je v rozpore ani s článkom 17 Charty [pozri k tomu písm. b)], ani so zásadou rovnakého zaobchádzania [pozri k tomu písm. c)].

a) O fungovaní nástrojov riešenia krízových situácií a ich použití zo strany SRB

95. Nariadenie SRM pozná štyri nástroje riešenia krízových situácií⁶⁰: odpredaj obchodnej činnosti (článok 24), zriadenie preklenovacej inštitúcie (článok 25), oddelenie aktív (článok 26) a nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov *bail-in* (článok 27).

⁵⁷ Pozri body 60 a 61 napadnutého uznesenia vo veci T-599/18 a body 63 a 64 napadnutého uznesenia vo veci T-2/19.

⁵⁸ Druhý odvolací dôvod vo veci C-934/19 P.

⁵⁹ Pozri druhú časť prvého odvolacieho dôvodu spoločností Algebris a Anchorage vo veci C-934/19 P a druhý a tretí odvolací dôvod spoločnosti Aeris vo veci C-874/19 P.

⁶⁰ Tieto nástroje v podstate zodpovedajú nástrojom uvedeným v BRRD, ktoré vnútroštátne orgány príslušné na riešenie krízových situácií využívajú pri vykonávaní plánov riešenia krízových situácií vypracovaných SRB a pri riešení krízových situácií bánk, ktoré podliehajú vnútroštátnemu dohľadu, pozri odôvodnenie 10 nariadenia SRM.

96. Ako som už vysvetlila⁶¹, pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov sa prostredníctvom odpísania a konverzie kapitálových nástrojov reštrukturalizuje súvaha dotknutej banky, aby daná banka následne buď vstúpila do režimu riadneho riešenia krízovej situácie alebo pokračovala v činnosti.⁶²

97. Pri zriadení preklenovacej inštitúcie, ako aj pri oddelení aktív sa časť aktív, práv, záväzkov alebo akcií zlyhávajúcej banky prevedie za zaplatenú protihodnotu na subjekt zriadený a vedený orgánmi verejnej moci. Účelom tohto subjektu je túto banku čo najziskovejšie spravovať s perspektívou neskoršieho predaja. V prípade preklenovacej inštitúcie táto naďalej, v každom prípade predbežne, zabezpečuje kritické funkcie banky. Zostane tzv. *bad bank*, ktorá sa následne zlikviduje podľa bežných právnych predpisov o konkurze.

98. Inštitút odpredaja obchodnej činnosti spočíva takisto v prevode akcií, resp. aktív, práv alebo záväzkov zlyhávajúcej banky, ale na súkromného nadobúdateľa, ktorý za to musí takisto zaplatiť protiplnenie. Keď sa zlyhávajúca banka pritom ako celok predá, prestáva ale, na rozdiel od prípadu zriadenia preklenovacej inštitúcie alebo oddelenia aktív, v tomto momente existovať.

99. Pri rozhodnutí o voľbe nástroja riešenia krízových situácií musí SRB podľa článku 18 ods. 5 nariadenia SRM zabezpečiť splnenie cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14. K nim patria najmä zabezpečenie kontinuity vykonávania zásadných funkcií, zabránenie významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu a ochrana verejných zdrojov a vkladateľov. Najväčšia možná ochrana akcionárov a veriteľov zlyhávajúcej banky k cieľom riešenia krízových situácií nepatrí. Rozhodnutie o nástroji riešenia krízovej situácie, ktorý je z hľadiska cieľov najvhodnejší, si vyžaduje komplexné posúdenie, ktoré môže súd preskúmať len v obmedzenom rozsahu.⁶³

100. Ocenenie aktív a záväzkov je pri rozhodnutí o splnení podmienok riešenia krízovej situácie v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia SRM, ako aj pri výbere nástroja riešenia krízových situácií len jedným z mnohých faktorov, ktorý zohráva úlohu.⁶⁴ Okrem toho sa zohľadňujú výsledky stresových testov, pretrvávajúce naplnenie podmienok na udelenie povolenia, a najmä verejný záujem na riešení krízovej situácie, ktorý je okrem iného podmienený postavením banky v rámci celého hospodárstva a jej činnosťami.

101. V tejto súvislosti síce odvolateľky správne uvádzajú, že zahrnutie rezervy alebo jej výška v predbežnom ocenení môže viesť k zväčšeniu záväzkov danej banky, čo zase môže ovplyvniť rozhodnutie o vstupe do režimu riešenia krízovej situácie.⁶⁵ Inými slovami, príliš obozretné predbežné ocenenie môže prispieť k prijatiu rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

102. Ale na rozdiel od toho, čo zaznieva v argumentácii odvolateľiek, by odvolateľky nemohli použiť konečné *ex post* ocenenie v konaní proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie na preukázanie vecnej nesprávnosti predbežného ocenenia alebo protiprávnosti rozhodnutia o riešení krízovej situácie, a to ani vtedy, ak by toto ocenenie bez zohľadnenia rezervy dospelo k vyššej čistej hodnote aktív danej banky v momente zahájenia riešenia krízovej situácie.

⁶¹ Pozri body 60 až 62 vyššie.

⁶² Pozri článok 27 ods. 1 písm. a) a ods. 2 nariadenia SRM.

⁶³ Pozri aj článok 85 ods. 3 BRRD.

⁶⁴ Podmienkou zahájenia riešenia krízovej situácie banky nie je najmä zistenie jej predĺženia alebo platobnej neschopnosti, pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 62).

⁶⁵ Pozri v tomto zmysle aj GARDELLA: Bail-in and the Financing of Resolution within the SRM Framework. In: BUSCH, FERRANINI (eds.): *European Banking Union*. 2015, 1. vydanie, 11.55.

103. Jednak sú totiž nepresnosti na účel predbežného ocenenia charakteristické a nespôsobujú jeho „nesprávnosť“. Jednak z článku 20 ods. 13 nariadenia SRM vyplýva, že rozhodnutie o riešení krízovej situácie nie je protiprávne, ak sa zakladá na predbežnom ocenení. Rovnako ani určitý výsledok ocenenia nezaväzuje k uplatneniu určitého nástroja riešenia krízovej situácie. To platí aj vtedy, ak sa jeho predpoklady spätne potvrdia ako príliš obozretné.

104. Dôvod spočíva v tom, že systém vytvorený nariadením SRM a BRRD by v inom prípade stratil svoju podstatnú stabilizačnú funkciu. Základný cieľ SRM, a to stabilizovať finančný systém a minimalizovať účinky bankových kríz na reálne hospodárstvo, možno totiž dosiahnuť len vtedy, ak orgány pre riešenie krízových situácií môžu konať rýchlo, efektívne a rozhodne.⁶⁶ V tejto súvislosti má rozhodujúci význam dôvera trhu v schopnosť orgánov verejnej moci konať a v zachovanie platnosti ich rozhodnutí.⁶⁷

105. Hoci je teda žaloba proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie samozrejme možná, ťažiskom právnej ochrany je jednoznačne následné preskúmanie spravodlivosti náhrady, ktorú môžu žiadať akcionári a veritelia za stratu ich vlastníckych práv. To vyplýva najmä z článku 85 ods. 4 BRRD, podľa ktorého zrušenie rozhodnutia orgánu pre riešenie krízových situácií by nemalo mať vplyv na žiadne následné administratívne akty alebo transakcie.

106. Ako vysvetľujem ďalej, konečné *ex post* ocenenie ale nemá, na rozdiel od tvrdení odvolateliek, žiadny vplyv na túto náhradu.

b) Konečné ex post ocenenie ako základ pre spravodlivú náhradu v zmysle článku 17 ods. 1 druhej vety Charty?

107. Odvolateľky zastávajú v podstate názor, že článok 20 ods. 11 a 12 nariadenia SRM sa zakladá na právnom východisku článku 17 ods. 1 druhej vety Charty. Keďže predbežné ocenenie za určitých okolností nevystihuje správne hodnotu akcií a relevantných kapitálových nástrojov dotknutej banky, musí sa podľa nich určiť skutočná ekonomická hodnota na účely náhrady prostredníctvom konečného *ex post* ocenenia v zmysle tohto ustanovenia.

108. Algebris a Anchorage sa konkrétne domnievajú, že konečné *ex post* ocenenie by v tejto veci viedlo k výraznejšie nižšiemu nedostatku kapitálu, vzhľadom na ktorý by nebolo potrebné uskutočniť odpísanie a konverziu nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 a kapitálu Tier 2.⁶⁸ Z toho vyvodzujú, že konečné *ex post* ocenenie by mohlo byť základom pre náhradu. Aeris zase uvádza, že konečné *ex post* ocenenie by v tejto veci mohlo viesť k záveru, že čistá hodnota aktív Banco Popular bola v momente zahájenia riešenia krízovej situácie kladná. V tomto prípade by aj jej akcie v Banco Popular mali kladnú hodnotu, za ktorú by preto mala dostať náhradu.⁶⁹

109. Preto článok 20 ods. 11 a 12 stanovuje, že dotknutým akcionárom a veriteľom sa musí nahradiť hodnota ich nástrojov, ktorá spätne vyplynie z konečného *ex post* ocenenia. To musí platiť bez ohľadu na to, aký nástroj riešenia krízových situácií sa uplatňuje, a to aj nad rámec výslovného znenia ustanovenia.

⁶⁶ Pozri bod 67 vyššie.

⁶⁷ Pozri v tejto súvislosti WOJCIK: *Bail-in in the Banking Union*. CMLR 53 (2016) 91 (131).

⁶⁸ Pozri tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-934/19 P.

⁶⁹ Pozri druhý odvolací dôvod a druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-874/19 P.

110. Všeobecný súd sa rozhodnutím o tom, že opätovné pripísanie akcií alebo pohľadávok na základe konečného *ex post* ocenenia prichádza do úvahy len v prípade uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov a dodatočné zvýšenie protiplnenia je možné len pri prevode aktív na preklenováciu inštitúciu alebo subjekt pre správu aktív, dopustil neprávneho právneho posúdenia.

111. Z argumentácie odvolateliiek je potrebné uznať, že odpísanie akcií na nulu, ktoré vedie k zániku týchto akcií, ako aj odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov na akcie, v kombinácii s následným prevodom novovytvorených akcií na nadobúdateľa, je potrebné považovať za zbavenie majetku. Vedie to totiž k nútenej, úplnej a konečnej strate postavenia vlastníka dotknutých akcionárov a veriteľov. Prevod na štát alebo verejný subjekt sa na tento účel nevyžaduje.⁷⁰

112. Pre prípad zbavenia majetku článok 17 ods. 1 druhá veta Charty stanovuje, že musí slúžiť verejnému záujmu a musí byť zaň včas vyplatená spravodlivá náhrada.⁷¹ To platí nezávisle od toho, aký nástroj riešenia krízových situácií sa uplatňoval. Podľa judikatúry ESĽP⁷² je spravodlivá spravidla náhrada vo výške trhovej hodnoty, za určitých okolností možno za spravodlivú považovať aj nižšiu náhradu, ako je trhová cena.⁷³

113. Pri zbavení vlastníckeho práva k akciám alebo kapitálovým nástrojom, ktoré vydala zlyhávajúca banka, sa ale za spravodlivú považuje náhrada vo výške likvidačnej hodnoty, ktorá sa určí v rámci tretieho ocenenia podľa článku 20 ods. 16 nariadenia SRM.⁷⁴ Na túto náhradu by mali mať v zásade podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia SRM nárok aj odvolateľky. Táto likvidačná hodnota ale v tejto veci dosahuje nulovú výšku, pretože odvolateľky by v rámci bežného konkurzného konania nemohli počítať so žiadnou platbou.⁷⁵

114. Vyššia náhrada ako likvidačná hodnota by sa naopak nevyžadovala ani vtedy, ak by čistá hodnota aktív dotknutej banky, určená v rámci ocenenia 2, bola v okamihu zahájenia riešenia krízovej situácie kladná. Na rozdiel od podniku reálnej ekonomiky totiž operatívna životaschopnosť banky na základe osobitostí jej predmetu podnikania nekončí až v momente, v ktorom sú splnené podmienky na vyhlásenie úpadku, teda predĺženie alebo platobná neschopnosť.⁷⁶ Naopak zrúteniu môže od okamihu, v ktorom dôjde k strate dôvery trhu, zabrániť už len štátna intervencia.⁷⁷ V súlade s tým sú podmienky riešenia krízových situácií v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia SRM spravidla splnené už pred nástupom úpadku dotknutého podniku,⁷⁸ pričom SRB musí mať pri určení toho, či sú splnené podmienky riešenia krízových situácií, široký priestor pre voľnú úvahu.⁷⁹

⁷⁰ Pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. mája 2019, Komisia/Maďarsko (Práva na užívanie poľnohospodárskych pozemkov) (C-235/17, EU:C:2019:432, body 81 a 84).

⁷¹ Rozsudok z 21. mája 2019, Komisia/Maďarsko (práva na užívanie poľnohospodárskych pozemkov) (C-235/17, EU:C:2019:432, bod 87).

⁷² Keďže článok 17 Charty zodpovedá článku 1 Protokolu č. 1 k EDĽP, musí sa článok 1 Protokolu č. 1 k EDĽP zohľadniť podľa článku 52 ods. 3 Charty ako úroveň minimálnej ochrany, pozri rozsudok z 21. mája 2019, Komisia/Maďarsko (Práva na užívanie poľnohospodárskych pozemkov) (C-235/17, EU:C:2019:432, bod 72).

⁷³ Pozri v tejto súvislosti ESĽP, rozsudok z 25. marca 1999, Papachelas v. Grécko (CE:ECHR:1999:0325JUD003142396, § 48).

⁷⁴ Pozri v tejto súvislosti bod 58 vyššie.

⁷⁵ Pozri bod 23 vyššie.

⁷⁶ Pozri working document generálnej advokátky Binnenmarkt, „Discussion Paper on the Debt Write-Down Tool – Bail-in“, s. 5.

⁷⁷ Pozri v tejto súvislosti body 66 a 67 vyššie.

⁷⁸ FREUDENTHALER, LINTNER: Conditions for Taking Resolution Action and the Adoption of a Resolution Scheme. In: World Bank Group (ed.): *Bank Resolution and „Bail-in“ in the EU: Selected Case Studies Pre and Post BRRD*. Washington D.C. 2017, s. 106; GRÜNEWALD: Legal challenges of bail-in. In: *ESCB Legal Conference 2017*. Frankfurt am Main 2018, s. 291 a 292.

⁷⁹ Pozri v tejto súvislosti body 99 a 100 vyššie.

115. To zároveň znamená, že od okamihu, v ktorom sú splnené podmienky na riešenie krízových situácií – teda najmä od doby, keď banka (pravdepodobne) zlyhá –, je porovnanie s hypotetickou situáciou likvidácie, resp. bežného konkurzného konania, ktoré sa uskutočňuje v rámci tretieho ocenenia, úplne namieste: bez intervencie orgánov verejnej moci by totiž jedinou alternatívou bol konkurz.

116. To platí dokonca aj vtedy, keď na základe relatívne pozitívnej hospodárskej situácie dotknutej úverovej inštitúcie sa nakoniec nerozhodne o riešení krízovej situácie v užšom zmysle, ale o ozdravení s dohľadom orgánov verejnej moci.⁸⁰ Rozhodujúce totiž je, aby toto ozdravenie vzhľadom na miznúcu trhovú dôveru a hroziace zlyhanie už nemohlo byť dohodnuté vlastnými silami dotknutou úverovou inštitúciou a jej investormi.

117. Na rozdiel od tvrdenia odvolateľiek, hodnotu kapitálových nástrojov, ktorá sa určí na základe predpokladov konečného *ex post* ocenenia 2 a ktorá je prípadne vyššia ako likvidačná hodnota, preto nemožno považovať za ich trhovú hodnotu. Ocenenie 2 totiž prebieha pri zohľadnení intervencie orgánov verejnej moci a nie za „trhových podmienok“, t. j. bez zásahov orgánov verejnej moci.⁸¹ Naopak pri ocenení 3 sa podľa článku 20 ods. 18 písm. b) nariadenia SRM vychádza z predpokladu, že opatrenie na riešenie krízovej situácie sa neuskutočnilo.

118. Súdny dvor už preto uznal, že pri (pravdepodobnom) zlyhaní banky nepredstavuje zrovnoprávnenie situácie akcionárov a veriteľov tejto banky s hypotetickým scenárom likvidácie neoprávnený zásah do ich základného vlastníckeho práva.⁸²

119. Z toho vyplýva, že výklad, ktorý Všeobecný súd podal o článku 20 ods. 11 a 12 nariadenia SRM s poukázaním na možnosť náhrady na základe ocenenia 3 podľa zásady „No creditor worse off“, neporušuje článok 17 Charty. Primeraná náhrada za zbavenie vlastníckych práv spočíva v likvidačnej hodnote dotknutých kapitálových nástrojov, ktorej výška sa určuje v rámci tretieho ocenenia podľa článku 20 ods. 16 nariadenia SRM. Konečné *ex post* ocenenie v zmysle článku 20 ods. 11 preto na tento účel nie je potrebné.

c) Konečné ex post ocenenie na účely rovnakého zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi dotknutými inými nástrojmi riešenia krízových situácií?

120. Algebris a Anchorage okrem toho tvrdia, že tento výklad článku 20 ods. 11 a 12 nariadenia SRM odporuje zásade rovnakého zaobchádzania.⁸³

121. Podľa už vysvetleného chápania tohto ustanovenia zo strany odvolateľiek⁸⁴ vedie výklad zo strany Všeobecného súdu k tomu, že dotknutí akcionári a veritelia pri opatreniach riešenia krízových situácií uvedených v odseku 12 – a to pri nástroji záchrany pomocou vnútorných zdrojov, zriadení preklenovacej inštitúcie a oddelení aktív – nakoniec dostanú vyššiu náhradu za stratu ich vlastníctva, a preto sa s nimi bude zaobchádzať lepšie ako v prípade, o ktorý ide

⁸⁰ Takúto možnosť stanovuje článok 27 ods. 1 písm. a) a ods. 2 nariadenia SRM (nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov ako reštrukturalizačný nástroj). Akcionári a veritelia zlyhávajúcej banky ale nemajú žiaden nárok na to, aby orgán pre riešenie krízových situácií pre nich túto inštitúciu ozdravil alebo zvolil nástroj, ktorý by im pravdepodobne priniesol najnižšie straty. Podľa článku 18 ods. 4 nariadenia SRM sa SRB musí skôr orientovať podľa cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14. Pozri v tejto súvislosti body 99 a 103 vyššie.

⁸¹ Pozri článok 10 ods. 1 až 3 nariadenia 2018/345.

⁸² Pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i. (C-526/14, EU:C:2016:570, body 78 a 79), ako aj z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB (C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, body 73 a 74).

⁸³ Druhý odvolací dôvod vo veci C-934/19 P.

⁸⁴ Pozri v tejto súvislosti bod 107 vyššie.

v prejednávanej veci (odpísanie a konverzia s následným odpredajom obchodnej činnosti). Namiesto jednoduchej náhrady vo výške likvidačnej hodnoty na základe tretieho ocenenia by dotknutí akcionári a veritelia v prípadoch podľa odseku 12 totiž dostali náhradu vo výške vyššej hodnoty ich kapitálových nástrojov, ktorá by vyplynula z konečného *ex post* ocenenia.

122. Algebris a Anchorage v tejto súvislosti v zásade uvádzajú, že medzi odpísaním a konverziou kapitálových nástrojov v zmysle článku 21 nariadenia SRM uskutočnenými v tejto veci a nástrojom záchrany pomocou vnútorných zdrojov uvedeným v článku 20 ods. 12 písm. a) v zmysle článku 27 neexistuje žiadny rozdiel, ktorý by bol taký podstatný, že by mohol odôvodňovať, aby sa opätovné pripísanie hodnoty akcií alebo nárokov zohľadňovalo len v prípade uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov.

123. S touto argumentáciou ale nie je možné súhlasiť.

124. Článok 20 ods. 11 a 12 nariadenia SRM totiž nestanovuje vôbec žiadnu náhradu za zbavenie majetku v zmysle článku 17 ods. 1 druhej vety Charty, ale možnosť opravy pri zmene obsahu vlastníckych práv. Táto oprava, konkrétne opätovné pripísanie akcií alebo nárokov alebo zvýšenie protiplnenia zaplateného za prevod aktív alebo práv na iný podnik, ale v prípade odpísania a konverzie kapitálových nástrojov s následným odpredajom obchodnej činnosti jednoducho nie je možná. Odpredaj obchodnej činnosti totiž vedie k zbaveniu majetku.⁸⁵ Prípád podľa tejto veci teda ani z jedného pohľadu nepredstavuje scenár porovnateľný s prípadmi uvedenými v článku 20 ods. 11 a 12 (záchrana pomocou vnútorných zdrojov, zriadenie preklenovacej inštitúcie, oddelenie aktív).

125. Pre názornosť: v prípadoch uvedených v predchádzajúcej vete získajú akcionári a veritelia v dôsledku uplatnenia týchto nástrojov za určitých okolností účasť na inom podniku, napr. na novozriadenej preklenovacej inštitúcii. Alternatívne sa na základe opatrenia pre riešenie krízových situácií môže znížiť hodnota ich kapitálových účastí, napr. z dôvodu odpísania v rámci záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo oddelenia všetkých hodnotných aktív alebo prevodu na preklenovaciu inštitúciu, zatiaľ čo ich kapitálové účasti alebo pohľadávky zostávajú v majetku zlyhávajúcej banky. Je takisto možné, že nastanú oba efekty. Ich vlastnícke práva sa im ale zatiaľ neodnímajú úplne a definitívne.

126. Oprava hodnoty vlastníckych práv je teda v týchto prípadoch na základe konečného *ex post* ocenenia ešte možná a za určitých okolností dokonca z dôvodu proporcionality aj vyžadovaná.⁸⁶

127. Naopak v prípade úplného odpísania a konverzie všetkých akcií a relevantných kapitálových nástrojov a následného prevodu novovytvorených akcií na tretiu osobu (teda v tejto veci v prípade odpredaja obchodnej činnosti) je po prvé jednoducho nemožné predtým odpísané a skonvertované kapitálové nástroje opätovne pripísať, pretože v dôsledku tohto postupu tieto nástroje už neexistujú, resp. už neexistuje podnik, ktorý ich vydal. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd správne vychádzal v tejto súvislosti z toho, že odvolateľky už nie sú akcionárkami, resp. majiteľkami relevantných kapitálových nástrojov Banco Popular.⁸⁷

⁸⁵ Pozri bod 111 vyššie.

⁸⁶ Pozri v tomto zmysle v súvislosti so záchranou pomocou vnútorných zdrojov rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i. (C-526/14, EU:C:2016:570, bod 102).

⁸⁷ Pozri bod 52 napadnutého uznesenia vo veci T-599/18 a bod 54 napadnutého uznesenia vo veci T-2/19.

128. Argument predložený spoločnosťami Algebris a Anchorage, podľa ktorého sa s akcionármi a veriteľmi pri odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov v zmysle článku 21 nariadenia SRM so zreteľom na článok 20 ods. 12 písm. a) musí nevyhnutne zaobchádzať rovnako ako pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, preto nie je správny. Je síce pravda, že výkon právomoci odpísania a konverzie z veľkej časti zodpovedá uplatneniu nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Tieto právomoci ale v tejto veci nemožno posudzovať oddelene od uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti.⁸⁸

129. Po druhé pri odpredaji obchodnej činnosti súkromnému tretiemu subjektu, na rozdiel od prípadu zriadenia preklenovacej inštitúcie alebo subjektu pre správu aktív orgánmi verejnej moci, sa nemôže ani následne zvýšiť protiplnenie. To by totiž mohlo nastať len na základe zásahu orgánov verejnej moci do vopred zmluvne stanovených podmienok.⁸⁹ Takáto právomoc SRB by ale mohla vážne spochybníť efektívnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti, a tým aj cieľ riešenia krízových situácií. Tento nástroj má totiž veľkú výhodu, že riziká verejných inštitúcií sú veľmi malé, keďže zabezpečenie kontinuity kritických funkcií a ochranu aktív v podstate preberá súkromný nadobúdateľ. Ak by ale súkromný nadobúdateľ musel počítať s tým, že by následne mohol byť zaviazaný k zaplateniu vyššieho protiplnenia, boli by účinky rozhodnutia o prevzatí zlyhávajúcej banky, ktoré je už aj tak podnikateľsky riskantné, úplne neprehľadné. Je pravdepodobné, že za takýchto okolností by sa už v rámci riešenia krízových situácií len ťažko našli záujemcovia o odpredaj obchodnej činnosti.

130. Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že situácia akcionárov a veriteľov v prípadoch uvedených v článku 20 ods. 11 a 12 nariadenia SRM nie je porovnateľná so situáciou dotknutých akcionárov a veriteľov v prípade odpredaja obchodnej činnosti.

131. Len pre úplnosť je na tomto mieste potrebné pripomenúť, že uskutočnenie alebo neuskutočnenie konečného *ex post* ocenenia by v žiadnom prípade nemohlo spochybníť rozhodnutie o odpredaji obchodnej činnosti namiesto ozdravenia pomocou vnútorných zdrojov, zriadenia preklenovacej inštitúcie alebo oddelenia aktív.⁹⁰ Takisto neexistuje žiadny nárok na uplatnenie nástroja riešenia krízových situácií, pri ktorom by sa dalo dúfať v najnižšie straty aktív pre akcionárov a veriteľov; rozhodujúce je skôr, aký nástroj riešenia krízových situácií najlepšie uskutoční účely riešenia krízových situácií podľa článku 14 nariadenia SRM.⁹¹

132. Ak je k naplneniu tohto verejného záujmu nevyhnutné zbavenie vlastníctva kapitálových nástrojov, musí sa zaň len včas vyplatiť spravodlivá náhrada,⁹² čo sa ale – ako už bolo podrobne vysvetlené Všeobecným súdom⁹³ a aj v rámci týchto návrhov⁹⁴ – nezabezpečí prostredníctvom konečného *ex post* ocenenia v zmysle článku 20 ods. 11 nariadenia SRM, ale prostredníctvom ocenenia 3 podľa článku 20 ods. 16.

133. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa ani v tejto súvislosti nedopustil nesprávneho právneho posúdenia.

⁸⁸ Rozsudok zo 4. marca 2021, Liaño Reig/SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172, bod 70).

⁸⁹ V tejto súvislosti pozri aj rozsudok zo 4. marca 2021, Liaño Reig/SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172, bod 74).

⁹⁰ Pozri v tejto súvislosti body 99 až 103 vyššie.

⁹¹ Pozri v tejto súvislosti body 99 a 80 vyššie.

⁹² Pozri bod 112 vyššie.

⁹³ Bod 54 a nasl. napadnutého uznesenia vo veci T-599/18, a bod 57 a nasl. napadnutého uznesenia vo veci T-2/19.

⁹⁴ Pozri najmä bod 113 a nasl.

C. Predbežný záver

134. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd správne konštatoval, že uskutočnenie konečného *ex post* posúdenia za týchto okolností by nemohlo mať účinky na právne postavenie odvolateľiek: nemohlo by viesť ani k opätovnému pripísaniu ich akcií, resp. pohľadávok, ani k inej kompenzačnej alebo odškodňovacej platbe. Rovnako by nemohlo slúžiť odvolateľkám v rámci žaloby proti rozhodnutiu o riešení krízovej situácie ako dôkazný alebo argumentačný prostriedok.

135. Tento záver nakoniec umožňuje zamietnuť aj argumenty odvolateľiek, ktoré sa v zásade zakladajú na formálnej alebo objektívnej povinnosti SRB na uskutočnenie *ex post* ocenenia vyplývajúcej z článku 20 ods. 11 nariadenia SRM.

136. Algebris a Anchorage prvou časťou ich prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-934/19 P konštatujú, že povinnosť na uskutočnenie *ex post* ocenenia podľa článku 20 ods. 11 prvého pododseku je nepodmienená, a najmä nezávisí od toho, či ocenenie môže naplniť jeden z účelov uvedených v druhom pododseku.

137. Rovnakým smerom sa uberajú prvá a štvrtá časť prvého odvolacieho dôvodu spoločnosti Aeris vo veci C-874/19 P, podľa ktorých v súvislosti s prípustnosťou jej žaloby záleží len na tom, že rozhodnutie nevykonať konečné *ex post* ocenenie vyvoláva záväzné právne účinky a už ho nemožno napadnúť v rámci žaloby proti rozhodnutiu o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií podľa článku 20 ods. 15 nariadenia SRM. Zamietnutie žaloby Všeobecným súdom preto porušuje jej právo na účinnú právnu ochranu.

138. V tejto súvislosti je ale potrebné pripomenúť, že na účel prípustnosti žaloby o neplatnosť fyzickej alebo právnickej osoby nepostačuje, že napadnuté rozhodnutie vyvoláva záväzné právne účinky. Záväzné právne účinky tohto aktu sa musia naopak okrem toho dotýkať záujmov žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie.⁹⁵

139. Inými slovami, článok 263 ZFEÚ nepriznáva aktívne legitimovaným žalobcom možnosť požadovať abstraktný prieskum zákonnosti právnych aktov Únie. To nie je v rozpore ani s článkom 47 Charty, keďže tento stanovuje len právo na účinný prostriedok nápravy proti opatreniu, ktoré porušuje *práva a slobody* danej osoby *zaručené právom Únie*.

140. Z vyššie uvedeného vyplýva, že prípadná existencia formálnej a objektívnej povinnosti SRB uskutočniť konečné *ex post* ocenenie podľa článku 20 ods. 11 nariadenia SRM by v každom prípade nemohla nič zmeniť na tom, že podmienkou prípustnosti žalôb pred Všeobecným súdom je priame dotknutie odvolateľiek. Táto podmienka ale podľa existujúcich úvah nie je splnená, takže Všeobecný súd správne rozhodol o tom, že žaloby ako neprípustné zamietla.

141. Odvolania sú preto nedôvodné.

VII. O trovách

142. Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora rozhodne Súdny dvor o trovách, ak odvolanie nie je dôvodné. Podľa článku 184 ods. 1 v spojení s článkom 138 ods. 1 sa pritom uloží náhrada trov konania účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

⁹⁵ Pozri rozsudok z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia (C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, body 36 a 37).

143. Keďže odvolania odvolateľiek podľa vyššie uvedených úvah neboli úspešné, musia na základe návrhu SRB znášať okrem vlastných trov konania aj trovy konania SRB.

VIII. Návrh

144. Na záver Súdneho dvoru navrhujem, aby rozhodol takto:

1. Odvolania proti uzneseniam Súdneho dvora Európskej únie z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB (T-599/18, EU:T:2019:740) a Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/SRB (T-2/19, EU:T:2019:741), sa zamietajú.
2. Aeris Invest Sàrl znáša trovy konania vo veci C-874/19 P; Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC znášajú trovy konania vo veci C-934/19 P.